

iken polikliniğimize başvurdu. Ultrasonografik incelemede biparietal çap (BPD) ve femur uzunluğu (FL) ölçümlerine göre 22 haftalık gebelik, oligohidroamnios ve umbilikal kordda tek arter ile tek ven saptandı. Ultrasonografik incelemede ek fetal anomali saptanmadı. Kromozomal inceleme 46 XX normal karyotip olarak rapor edildi. İzleme alınan olguda SAT'ne göre 31 hafta iken yapılan ultrasonografik incelemede; BPD ve FL ölçümlerine göre 25 haftalık gebelik, oligohidroamnios ve umbilikal arter rezistans indeksi 0.77 olarak saptandı.

Sonografik takiplerde progressif intrauterin büyüme geriliği saptanan olgunun gebeliği SAT'ne göre 38 hafta iken C/S abdominalis ile 1495 gr canlı kız bebek doğurtularak sonlandırıldı. Bebeğin yapılan fizik muayenesinde gross anomali gözlenmedi. Erken neonatal dönemde solunum sıkıntıları ortaya çıkan bebek postpartum 17. günde ex oldu.

Umbilikal kordda tek artere % 0.85 oranında rastlanmakta ve olguların yaklaşık %50'sinde ek bir patoloji tespit edilememesine rağmen erken neonatal dönemde %14'ü ex olmaktadır.

FCP141

TÜRKİYE'DE GEBE KADINLARA YÖNELİK AİLE İÇİ ŞİDDET: PREVALANS VE EŞLİK EDEN FAKTÖRLER

*Şahin H. A., **Şahin G., *Sucaklı M., *Aile Hekimliği A.D. **Kadın Hastalıkları ve Doğum A.D., Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi, Van - Türkiye

Amaç: Bu çalışmada gebe kadınlara yönelik uygulanan aile içi şiddetin türü ve oranını saptamak ayrıca eşlik eden sosyo-demografik özellikleri belirlemek amaçlandı.

Yöntem: Bu araştırma, Nisan-Haziran 2002 tarihleri arasında random olarak seçilen 475 gebede gerçekleştirilen kesitsel bir anket çalışmasıdır. Gebelerin sosyo-demografik özellikleri ile aile içi şiddete ilişkin görüşlerini saptamak amacıyla hazırlanan anket gebelerle yüz yüze görüşülerek çalışma hakkında gerekli bilgi verildikten sonra uygulandı. İstatistiksel analizlerde Chi-Square ve Mann Whitney-U Testleri kullanıldı. P değerinin anlamlılık sınırı ise 0.05 olarak kabul edildi.

Bulgular: Araştırmaya katılan 475 gebenin 307'si (%64.6) evlilikleri esnasında, 158'i (%33.3) ise gebelikleri esnasında da aile içi şiddete maruz kaldıklarını belirtmişlerdir. Sadece 168 (%35.4) gebe aile içi şiddete maruz kalmadığını ifade etmiştir. Gebelerin 105'i (%66.5) sadece eşleri tarafından, 36'sı (%22.8) eş ve eşinin yakınları tarafından, 17'si (%10.7) ise eşinin yakınları tarafından gebelikleri esnasında kendilerine şiddet uygulandığını ifade etmişlerdir. Gebelere uygulanan şiddet %44.9 oranında sözel; %55,1 oranında ise fiziksel şiddet tarzında ortaya çıkmıştır. Şiddete maruz gebelerde cinsel yaşamlarını çoğunlukla iyi olarak ifade edenler %43,7 iken şiddete maruz kalmayanlarda bu oran %61.1 olarak bulunmuştur. Şiddete maruz kalan kadınlar çocukları yaramazlık yaptığında şiddet uygulamayı %67.2 oranında uygun bulurken şiddete maruz kalmayanlarda bu oran %23.5 olarak tespit edilmiştir.

Sonuç: Bu araştırma sonuçları kadınların evlilikleri süresince büyük oranda aile içi şiddete maruz kaldığını ve bu durumun gebelik süresince de devam ettiğini ortaya koymuştur. Şiddete maruz kalan gebelerde cinsel sorunların daha sık yaşandığı ve kendi çocuklarına şiddet uygulamayı uygun buldukları tespit edilmiştir.

FCP142

FETAL MORTALİTE NEDENİNİ BELİRLEMEK İÇİN YAPILAN OTOPSİLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

*Kılınc N., **Yalınkaya A., *Büyükbayram H., ***Önen A., **Erden A. C., Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi *Patoloji A.D., **Kadın Hastalıkları ve Doğum A.D., ***Çocuk Cerahisi A.D. Diyarbakır - Türkiye

Amaç: Dicle Üniversitesi Patoloji Anabilim Dalında fetal mortalite nedenini belirlemek, otopsi sonuçlarının genel dağılımını yapmak ve tanılarını gruplandırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya, 1998-2002 tarihleri arasında Dicle Üniversitesi Patoloji laboratuvarında yapılan 147 fetal ve neonatal otopsi dahil edildi. Bunların 44'ünde (%29.9) çeşitli fetal anomaliler saptandı ve bunların sıklıkları sınıflandırıldı. Ayrıca 100 olgunun plasentaları patolojik olarak incelendi.

Bulgular: Anomalilerin sıklıkları sırasıyla; genitoüriner sistem (%6.1), iskelet sistemi (%5,4) ve yapısal (%2.7) defektler idi. Otopsi uygulanan olguların gebelik haftaları ortalama 28.1 ± 6.34 annelerin yaş ortalaması 26.4 ± 4.34 olarak bulundu. İncelenen 100 plasentada en sık hyalin depozisyonu, desiduit, koranjiyozis, intervillöz fibrin, intervillöz trombus ve villitis tespit edildi.

Sonuç: Fetal anomaliler, herediter veya akiz sebeplerden kaynaklanabilir. Ölü doğum, neonatal ölüm veya doğum komplikasyonu sonucu görülen ölümlerin sebebini belirlemede, postmortem fetal otopsi ile birlikte plasentanın incelenmesi önemli bir tanı yöntemidir.

FCP143

NORMOTANSİF ve PREEKLAMPTİK GEBELERDE FİBRONEKTİNİN TANISAL DEĞERİNİN BELİRLENMESİ

Dönmez Kesim M., Akkaya A., Işık Ş., Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi 3. Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İstanbul - Türkiye

Amaç: Normotansif ve preeklamptik gebelerde endotelial hasarın bir belirteci olarak fibronektin seviyesini saptayarak, preeklamptik olgularda fibronektinin tanisal değerini belirlemeyi amaçladık.

Yöntem: Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi 3. Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği'ne 01.03.1999 – 01.07.2001 tarihleri arasında başvuran, yapılan muayene ve tetkikleri sonucunda preeklampsi ve eklampsi tanısı alan 3. trimesterdeki 54 gebe ile kontrol grubu olarak herhangi bir maternal patoloji saptanmayan 3. trimesterdeki 25 normotansif gebe çalışma kapsamına alındı. Plazma fibronektin düzeyleri radyal immunodiffüzyon yöntemi ile ölçüldü. İstatistiksel hesaplamalarda ki-kare, student ve anova testleri kullanıldı.

Bulgular: Preeklamptik grupta plazma fibronektin değerleri, kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, ileri derecede anlamlı bulundu ($p < 0.001$). Ağır preeklamptik grup hafif preeklamptik grupla karşılaştırıldığında da plazma fibronektin değerleri ileri derecede anlamlı idi.

Sonuç: Bu bulgular, gebeliğin oluşturduğu hipertansiyonda endotelial hasarının önemli rol oynadığı görüşünü desteklemektedir. Çalışma, preeklampside özellikle risk taşıyan grubun belirlenmesi için antenatal takiplerde fibronektinin oldukça etkin bir yöntem olduğunu ortaya koymaktadır.

FCP144

GEBELİKTE GÖRÜLEN DEMİR EKSİKLİĞİ ANEMİSİ TEDAVİSİNDE ORAL DEMİR SÜLFAT VE İNTRAVENÖZ DEMİR SÜKROZUN ETKİNLİĞİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Dönmez Kesim M., Can Y., Özmen Demirkaya B., Şişli T., Özpak D., Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi 3. Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İstanbul -Türkiye

Amaç: Bu çalışmada, gebelikte görülen demir eksikliği anemisinin tedavisinde intravenöz demir sükroz ve oral demir sülfat preparatlarının etkinlik ve toleranslarının karşılaştırılmasını amaçlandı.

Yöntem: Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi 3. Kadın Hastalıkları ve Doğum Polikliniği'nde takip edilen 18 yaşından büyük, 24. gestasyonel haftasını tamamlamış ve hemogloblin değerleri 8-10 g/dl, MCV < 100 fl ve Ferritin seviyesi < 50mg/l olan 60 hasta prospektif, randomize olarak çalışmaya dahil edildi. Hastalar randomize olarak intravenöz demir sükroz (I.V. grup) ve oral demir sülfat (P.O. grup) olmak üzere 30'arlık iki gruba ayrıldı. Çalışma başlangıcında hemogloblin, MCH, MCHC, retikülosit sayımı ve ferritin seviyeleri kaydedildi. 7, 15 ve 30'uncu günlerde kırmızı kan hücre ve retikülosit sayımları tekrarlandı. 30'uncu günde ek olarak ferritin seviyeleri de ölçüldü. İstatistiksel değerlendirmede Mann-Whitney ve Wilcoxon testleri kullanıldı. $P < 0.05$ anlamlı olarak kabul edildi.

Bulgular: Tüm olgularda I.V. ve P.O. grupta, demir tedavisi sonunda hemogloblin değerleri belirgin bir artış gösterdi. 30'uncu günde I.V. grupta hemogloblin değeri $8,8 \pm 0,7$ g/dl'den $10,9 \pm 0,85$ g/dl'ye ve P.O. grupta $8,9 \pm 0,8$ g/dl'den $10,75 \pm 0,6$ g/dl'ye yükseldi. Çalışma sonunda ferritin düzeylerinde I.V. grup lehine anlamlı bir fark mevcuttu ($P < 0,001$). Ferritin seviyeleri I.V. grupta $4,9 \pm 3,1$ mg/l değerinden 161 ± 33 mg/l değerine, P.O. grupta ise $5,6 \pm 2,8$ mg/l değerinden $36,3 \pm 5,4$ mg/l değerine ulaştı.